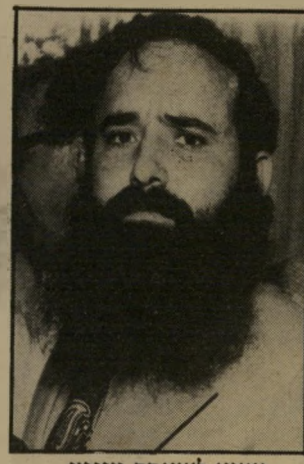

הנשיא לשעבר של הבורסה הקטנה נמלט

נשיא לשעבר מוניץ איך יצא

הנשיא לשעבר של בורסת תל אביב-יפו, מניץ זיב, נמלט מביטחון ביתו ברחובות, לאחר שחשדו בו כי הוא אחראי לנזק של כ-100 מיליון שקל שנגרם לבורסה בשלהי שנות ה-90.

מוניץ, 67, נמלט מביתו ברחובות, לאחר שחשדו בו כי הוא אחראי לנזק של כ-100 מיליון שקל שנגרם לבורסה בשלהי שנות ה-90. הוא נמלט עם אשתו וילדיהם, ונמלט לטורקיה.

נאמן מסרב לחשוף רמאים

המפקח של אהליבה וגל, שהוציא כמדימה 800 מיליון ש"ח משיפוחי שמונה מיליון יון דולר, פנה לשופט המחוזי ישי לויט כדי שיצווה על עורך-הדין יעקב נאמן לשתף פעולה עם המפקח, ולמסור לו כל המידע שבידו על זהות בעלי החברות הללו. השופט לוי רצה את ההחלטה אחרי קבלת תגובה של נאמן. קודם לכן סירב נאמן לבקש שת המפקח, עורך-הדין משה זינגל, למסור מיהם בעלי החברות.

ב-1982 הוקמה חברה ליברית בשם אהליבה, ועוד חברה ירדנית בשם זה, שפעלו במכירת קרקעות מעבר לקו הירוק. כל הכספים שקיבלו מקוניי המיגרשים הופקדו מעבר לקו הירוק, כבנק לאומי בקליליה. כל החוזים נחתמו לאיתור הכסף. זינגל גם פנה באחרונה התגלה כי הקרקעות סופו קו כמיזמה ע"י אהליבה ע"י ש הורשע בכמכירת קרקעות לאילו לחברות ישראליות. 800 המיטפות שרוממו מנסות מזה שנים לברר מה אירע לכסף, ורק באחרונה, כאשר מונה עורך-הדין זינגל כמפקח, נעשים צעדים לאיתור הכסף. זינגל גם פנה לבנק לאומי, ודרש שימסור לו מה אירע לכספים שהופקדו בחשבונות אהליבה.

מינוי המפקח בא לאחר שהתברר למרומים כי לא ניתן להגיש בישראל תביעה נגד החברות, אלא רק בליבריה. מסתבר כי החברות קיבלו יעוץ מיש פטי מעולה, שאיפשר להם לברוח עם הכסף, מבלי שיש אפשרות להגיש נגדן תביעה בישראל. משרד עורכי-הדין שהקימו את החברות ושיעצו להן היה משרד יעקב נאמן. הנציגים של בעלי החברות בישראל היו היהלומנים צ'ארלס ליליאן ודניאל סניגין אמנון בביוף ואברהם סלוק.

סער אינו מעורב

מזכיר סער מבקש לציין כי פרש לפני יותר משנה מחברת ג'י.קיי. ומשום כך אין לו כל קשר עם הפרשה שהוכרזה כמדרו זה לפני שבוע.

מע"ם ולס הכנסה: החיגר והפיסח

נציב מס הכנסה, יאיר רבינוביץ, אמר בכינוס רופאי-שיניים בשבוע שעבר כי המע"ם הוא סיפור של הצלחה, וכי הצלחתו נובעת מכך שכל אחד חייב בו. הוא אמר כי כיום גובה המע"ם שלושה מיליארד דולר בשנה לעומת גבייה של שישה מיליארד דולר בלבד מס הכנסה. כאשר ראשי מס הכנסה ומע"ם משבחים זה את זה, הדבר מעורר תמיהה. דוח פנימי של מע"ם מצא כי יותר מ-70% מכלל העצמאיים מרמים בהצהרות-מע"ם שלהם. ומצהירים על הכנסות זעומות בצורה מצ' חיקה. השוואה העלתה כי הגבייה היא של מע"ם, בשנתו הראשונה, לפני 12 שנים. היתה גבוה יותר מאשר כיום!

מנדלבאום בעיסקי מימון

נגיד בנק ישראל לשעבר הר"ר משה מנדלבאום, התמנה כיושב ראש של מועצת המנהלים של חברת מילתל (מילאנר-ל-אביב). מנכ"ל ה-חברה הוא אריה גולדשטיין, לשעבר עוזרו של השר יגאל הורביץ, ואחראי מנהל בחברה למימון-תעשייתי. מילתל מייצגת בישראל את קבוצת המימון האיטלקית פרנמה, הערסקת ברכישת שטר-יציאה של מיפ-עליתעשייה ישראלים מימון עיס-קות-יציאה.

הבנייה משה'ב, יצחק יגר, לדעתו החששות מופרזים, ונוסף לכך הוא חודר להקטנת מישקל ענף-הבנייה בי-עיסקיה-בנק, הוא חותר לכך שהיקף האשראי-לבנייה לא יעבור על 7% מכך לל האשראי. הוא מדרבן את הכפופים לו לחזור לענפי-סיוע כמו חשמל, תד-כורה, תיקשורת. למנהלי הסניפים וה-

צבינרי: לאט אבל בטוח

סיסתו של המנכ"ל החדש של בנק המיזרחי, מיכאל צבינרי, היא "ל-אט אבל בטוח". כמי שצמח מהמחלקה המימון, אין הוא מתבייש לומר כי מי נשכחו ברווחיו, נזר בקרים. הבנק עבר בעשור האחרון תקופת התרחבות וגידול מהימה, שחפפה את המתרחש במשק.

למנכ"ל הפרשה, אהרון מאיר, זכויות רבות לאי-שיועור בהבאת הבנק למצבו כיום — הבנק הרביעי בגודלו. מאיר, אומר צבינרי, לקח בנקון קטן, ועשה אותו לבנק של ממש. אולם כיום השתנו התנאים במדינה, ויש להתאים את הבנק למשק. כיום העיקר הוא לשמור על הקיים ולכססו ולכך חותר צבינרי.

עם כל הקשיים שיש למי שצמח בתוך המערכת, הוא הפך את כל הצמרת של הבנק, והביא פנים חדשות. "לצדיק בינו, שבא מבחוץ, קל לקצץ. אני פוגע בחברים לעבודה, אבל אין ברירה".

כראש מערך-האשראי הוצב אדם ביקורתי ושמרן יותר, דב ברני שטיין, שהיה קודם לכן מנהל המחלקה הכלכלית, כדי לחזקו, הוקמה ועדת-אשראי מבין חברי-הדירקטוריון, בראשות גורי מלצר, אלי ארנצ'ה, שהיה כמשך שנים רבות אחראי על ה-פסי, הפך לאחראי על האקטיב, ויצ'חק דובן, שהיה שנים רבות בראש ה-אקטיב, קיבל את הפסי. על עיסקות-חול הוצב אדם חדש, דויד בלומד ברנ.

- יולי 1984: השותפים האחרים בוודטאן, בנק המיזרחי וחברה פני-מית, מכרו את מניותיהם לוודטאן (סיכום המכירה מעל 2.5 מיליון דולר).
- מאי 1986: מיזם מבקר בישראל ונפגש עם סגן-הנשיא של וודטאן, סרד נויברגר.

מנכ"ל צבינרי סירבו להורביץ

מחוזות, שסמכויותיהם הוגדלו, הוא קורא לשיפור איכות-האשראי. צבינרי רוצה להחזיר את המיזרחי לעיסקי בנקאות טהורה, ולצאת מכל מה שאינו פיננסי. לכן נמכרה עתה חברת-ההשקעות פמה. נמכרה חברת-הכיסוח איתן, והבנק ימשיך לצאת מעסקים לא-בנקאיים. בנק טפרות, שבשליטת בנק ה-מיזרחי, יהפוך לבנק המממן עיסקי-בניה בשטיה האמריקאית, ולא יהיה רק בנק-למשכנתאות. הבנק ייוזם פרויקט-טיס וייכנס לליווי פיננסי שלהם. ל-עומת זאת יצא הבנק מעיסקי בתי-הא-בות, שנכנס אליהם בעבר. בעיסקי-חול'ל יסגרו את הסניף ב-וורלד טרייד סנטר, וישימו את הדגש על בנק העוסק בעסקים, ולא בקיימור-נאות.

במדינה

(המשך מעמוד 8) א.א. תוכה כתביעה, אני אכלע מטא-טא:

התובע זכה אצל שופט אחר, חריש לא כלע מטאטא, אבל ההסדרות לא החזירה את טאובמן לתפקידו. היא עירערה לבית-הדין העליון, הש-שנים, נרחה העירעור, והוכרע סופית: על טאובמן לחזור לתפקידו.

כשיצאו טאובמן ופרקליטו, אמנן זיכרוני, מבית-הדין העליון, לא רק הם היו מרוצים. גם בלישכת המזכ"ל ההסתדרות וגם בלישכת מזכ"ל מילגת הע-בודה נשמו לרווחת: הנה, סוף-סוף, הופיע האישי העשוי להציל את ההס-תדרות מהתמוטטות.

כי טאובמן עשוי לשבש את כל חשבונותיו של רו. העסקנים שהשתלטו על המח-ד לפני ארבע שנים, אחרי הדחתו האדמ-רי ניסטרטיבית של טאובמן, הפכו במשך הזמן לראשי התומכים ברו. הם מתר-אמים עימו בכל, והם שהבטיחו לו עורף-מיספרי אדיר: לפחות 30 אלף חברים, ועוד בני-מישפחותיהם.

המח"רניקים אינם איגוד חזק, לחב-ריו יש תדמית ירודה של פקידים, שרכם נמוך בהרבה מזה של המנהגים. אבל רו זקוק להם כטוראים בפרצה-החדשה. בלעדיהם תאבד הפרישה הג-מתוכננת את המימד המיספרי המדהים שלה.

וטאובמן אכן כבר הודיע, כי בכל מיקרה הוא לא יילך עם רו, אלא יישאר בהסדרות, כחבר נאמן במילגת הע-בודה.

לא סולידריות. מעבר לחישובי-החשובים של הפרשנים, בולטת נפי-רשה זו עובדה אחת מכרעת: העסקנים שולטים בזירה שילטון ללא מצרים. רק זהותו האישית וגחמותיו של עסקן זה או אחר קובעים כיצד ינהגו עשרות אלפי עובדים.

הרוגמה הפולנית של סולידריות, לפיה העובדים לוקחים את ענייניהם לידיהם ומכריעים בהם כאופון דמוקר-טי, טרם נשמעה בארץ. ועובדה זו היא-היא מקור עוצמתה האמיתית של ההסתדרות — האירגון המחור, המתיימר לייצג את ענייני הע-עובדים, כשבכעת הוא מעבידי הג-דול במדינה. גירא נוימן

ספרים

ללא סחיר

מה ההבדל בין ספרים עתיקים לספרים ישנים? בשבועיה-הספר

לא הציגו אותם בימי שבועיה-העברי, כשהכל מסתערים על דוכני וחניות הספרים, קיים מיספר מועט של סוחרים-ספרים שהיסטריית הקניה ההמונית אינה מ-עניינם. הסחורה הנמכרת בהנחותיהם היא ענף מיוחד בשוק הספרים, ולכן אין לשבועיה-הספר כל משמעות לגב-י. אלה הם סוחרים-הספרים העתיקים והישנים.

ספרים עתיקים הם בררר כלל ספ-רים שהודפסו בין שנת 1455, שבה הודפס התנ"ך של גוטנברג, הספר המודפס הראשון, ועד לשלהי המאה ה-18. אלו ספרים יקרי-ערך וגם מחוריהם מרקייע שחקים. דף מתוך התנ"ך של גוטנברג נמכר בשנת 1978 במכירה פומבית בניו-יורק ב-6000 דולר.

ספרים ישנים הם אותם שהודפסו לאחר תקופה זו. יש ביניהם אחרים ש מהדרותם הראשונה אולה מהשוק וק-שה להשיגם. רוגמה: לפני הוצאתו מ-חודשת של הרומאן חיי נישואים של רוד פוגל, שילם הקונה עבור עותק מהמהדורה היחידה שהוצאה קודם לכן, בשנת 1930, 200 שקל חדש. גם תרגו-מו של שאול טשרניחובסקי לאילי-אראה ואודיסיה של המורוס — תרגום-שיצא, אגב, בימים אלה במהדורה חד-שה — קשה להשיג במהדורות היש-נה, ולכן היה מחירו גבוה במיוחד. בקטגוריית הספרים העתיקים נחש- (המשך בעמוד 44) העולם הזה 2598